

GRAMMATICA.

Over de Madoerosche taal in het algemeen.

§ 1. De Madoerosche taal wordt gesproken behalve op het eiland Madoera en onderhoorigheden, in het oosten van Java tot Soerabaja en Kediri toe. De Madoerezen hebben de Javanen aldaar teruggedrongen en bevolken nu van oost naar west in afnemend aantal den aan dezen ontnomen grond. In de residentien Besoekei, Prébalinggi en Pasoeroean worden de meeste Madoerezen aangetroffen.

§ 2. Hun taal heeft wel het meeste overeenkomst met de Javaansche, zoowel wat woordvorming en woordvoeging betreft, als door het groot aantal woorden dat beide talen gemeen hebben. Opmerking verdient, dat de medeklinkers in eene opene lettergreep (nl. als zij geen anderen klinker bij zich hebben) niet worden uitgesproken met den *i* klank, zooals in Midden- en Oost-Java, maar *ê* met *a* zooals in West-Java en de Soendalanden, *ê* met een klank die kan teruggegeven worden met *ü* en overeenkomt (zie § 16 en 17) met de Soendanesche *eu* of *u*; verder dat de *i* ook in een geslotene lettergreep aan het eind van een woord zacht klinkt, mede even als in West-Java en de Soendalanden (§ 21), en dat, terwijl in het Javaansch geen tweeklanken voorkomen, het Madoereesch er een viertal bezit zie § 24.

die den klank *u* hebben; ook de *an*, *n* en *na* hebben dien klank bij zich, als zij op de genoemde medeklinkers volgen, zie § 17.

§ 9. Bij den medeklinker *an* is op te merken, dat aan 't begin van een woord de adspiratie zacht is, evenals in 't Javaansch, bv. *an^han^han^h* *abbt*, lang van duur; *an^han^han^h* *olap*, het overslaan van een vlam; *an^han^han^h* *ebtn*, trekvee; *an^han^han^h* *oe^haj*, geeuwen.

Ook bij gelijke klinkers heeft er geen adspiratie plaats, zooals in het Javaansch, dus niet *sohon*, *verzoeken*, maar *so-on*. Toeh wordt er een hiaat, een soort van pauze tusschen beide klinkers waargenomen, die men in het Hollandsch door een - kan aanduiden. In het schrift met Jav. karakter wordt dat met een *an* (q), door sommigen ook wel met *z*, te kennen gegeven; bovenst. woord dus *an^han^han^han^h* *verder* bv. *an^han^han^han^h* *iots verdeelen*; *an^han^han^han^h* *watervloed*.

Aan het eind van een woord wordt de *an* (nl. de *z* wignjan of wisat) niet gehoord, (zie § 14 over het gebruik of misbruik van de *z* vrg. ook de vorige alinea) dus *an^han^han^han^h* *napd*, wat? *an^han^han^han^h* *obos*, hoofdhaar, *an^han^han^han^h* *nadš*, welaan! *an^han^han^han^h* *tjöld*, mond.

§ 10. De uitspraak der *an* schijnt dikwijls eene te zijn, die tusschen de *an* en *an* in ligt; bijv. het pers. voornw. *an^han^h* of *an^han^h* vindt men ook geschreven *an^han^h* of *an^han^h*. Eveneens die der *an*, zoo dat men nu eens de *an*, dan weer de *an* meent te hooren. Vooral na de *tjötjaq* helt de uitspraak der *an* veel naar de *an* over, bv. *an^han^h* *opgaan*, *an^han^h* *an^h* *in ernst*, *an^han^h* *aan hebben*, welke woorden door S. & M. dan ook worden getranscribeerd *ongkš*, *ongkos*, *ngangkoej*; zoo vindt men bij verdubbeling der *an* wol eens *Pasangan an* bijv. *an^han^han^han^h* *verderf*, van *an^han^han^han^h*. Men kan die uitspraak welligt bereiken door de *an* en *an* tegelijk op elkaar te laten volgen, zooals wij doen als wij gaauw uitspreken: ik ga niet uit, nl. 'k ga niet uit. — Dit zelfde heeft men

amq'riamāniz\ voor iem. zoeken, v. amq'ri en amāniz\ amamānānā\ oordeel, met am—amānā zamengest. vorm v. h. grondwoord amānā\

Verder komt de am nog voor in de tweeklanken — ai, ði, ooi, oi, zie § 24.

§ 12. Als medeklinkers komen noch de an noch de am, in madoeresche woorden voor; bij het overnemen van woorden uit andere talen wordt de an: an, bv. qamānā\, acht, amānānā\ māmān, werk, amānānā\ ook soms zelfs daar, waar een oe of o voorafgaat, bv. qamānā\ Jav. amānā\ geld — de am wordt as, bv. amānā\ hout, wordt amānā\ khaam, alle, amānā\

§ 13. Opmerking verdient, dat de woorden qamānā\ één, en qamānā\ berekening, ook wel de n als eindmedeklinker hebben, bv. qamānā\ en amānānā\ gerekend worden tot; 't Mal. tid o r, slapen, wordt in 't Mad. qamānā\

§ 14. Omtrent de verandering der medeklinkers bij het overnemen van woorden uit andere Polynesische talen valt het volgende op te merken:

De eind medeklinker an wordt wel eens als z geschreven bv. qamānā\ Jav. amānānā\ trappen op, amānānā\ Kw. amānānā\ kapes; qamānānā\ Jav. amānānānā\ uitpeuteren. Dit laat zich gemakkelijk verklaren daar beide eindmedeklinkers onvolkomen worden uitgesproken; zoo schrijft ook de een amānānā\ ziek, de ander amānānā\ qamānā\ medeaan, komt voor nevens amānānā\ amānānā\ bezoeken, ook amānā\ enz.

Eigenaardig is de gewoonte der Madoerezen om woorden die zij overnemen, als deze niet door een medeklinker zijn gesloten, van een z of ānā te voorzien, bv. 't Jav. amānā\ mannelijk, wordt amānānā\ of amānānā\ amānā\ gelijkelijk, amānā\ amānā\ slapen, amānā\ De bedoeling kan

moeijelijk zijn om daardoor den klinker scherp te maken, want omgekeerd laten zij van overgenomen woorden, die met een *z* eindigen, de *z* weg ook daar, waar de klinker scherp is bv. niet alleen wordt *anagz* *aarde*, *anac* maar ook *afaniz* *wil*, *panazac* (potè), *afaniz* wordt *panaz* *polè*, *wederom*, *panazaz* *verkrijgen*, *panazaz* *olè*.

Hoe vreemd en ongemotiveerd deze gewoonte ook zij, schijnt het vooralsnog bedenkelijk er tegen te reageren.

De *an* en *an* worden wel eens *ac* bv. *panacim* (Jav. *anin*) — *panacim* *iem. inviteren*, *panazacim* Mal. *doedoeq, zitten*, *aninac* *anin* Jav. *aninac* *een oogenblik*.

De eind medeklinkers *an* en *an* worden dikwijls *an* — *panazacim* (Jav. *aninac*) *gezegde*, *anpanacim* Jav. *aninac* *grasmes*; *anpanacim* (Jav. *aninac*) *dak*, *anpanacim* Jav. *aninac* *tusschenruimte*; *panacim* Ml. *oedip, leven*; *panpanacim* Jav. *paninac* *zich herinneren*, *panpanacim* Jav. *panpanacim* *om iets vechten*; *panpanpanacim* Jav. *anpanacim* *punt* (bv. v. e. kris); *anpanacim* (Jav. *aninac*) *een snee*, *anpanacim* Jav. *panpanacim* *nemen*; *anpanpanacim* Jav. *aninac* *een oogenblik*; *panpanpanacim* Ml. *toeroet, medyaan*, *anpanacim* Jav. *anpanacim* *laten spelen, dansen, enz.*; *panpanpanacim* Jav. *aninac* *ziek*, *anpanpanacim* Jav. *aninac* *lieftalig*; *panpanpanacim* Jav. *aninac* *hemel*; *anpanpanpanacim* Ml. *pahat, beitel*; *panpanpanacim* Jav. *panpanacim* *stuk*, *anpanpanacim* Jav. *aninac* *compleet*; *panpanpanpanacim* Jav. *panpanpanacim* *staart*; *anpanpanacim* Jav. *anpanpanacim* *het westen*; *panpanpanacim* Ml. *moewat, laden*.

§ 15. Naar aanleiding van hetgeen in de handl. der S. & M. voorkomt, moet ik nog het volgende met opzigt tot de medeklinkers vermelden. Boven (§ 10) is gezegd, dat het in sommige gevallen moeijelijk uit te maken is, of men een *an* dan wel een *an*, een *an* dan wel een *an*, een *an* dan wel een *an* hoort, en dat men die uitspraak voor de

k on g kon nabootsen door onmiddelijk na de k, de g te laten hooren, zooals bij ons in: 'k ga, voor: ik ga. De HH. S. & M. transcriberen diensvolgens *man* rijst (op tégals) door kgökgö; maar m. i. zeer ten onregte de aa door an bv. tötti voor aa^öz, want hoe veel ook de d in een dergelijk geval, de t in klank moge nabij komen, een t zooals waarmeê zij het woord tètès, *druppel*, schrijven, wordt het nooit; evenmin wordt de an ooit een aa een schrijfwijze dus als njëmpå (Jav. *njempang*) moet afgekeurd worden, daar die HH. dezelfde p gebruiken in een woord als pèpè, *wang*. Zoo moet ik ook opkomen tegen de schrijfwijze van tjörön in plaats van djörön, zoolang zij de tj ook gebruiken voor een woord als tjara, *gewoonte*.

De an schijnt aan het begin van een enkel woord onduidelijk te worden uitgesproken, althans S. & M. schrijven jama, *naam* in plaats van njama, maar in hss. trof ik alleen de spelling met an aan.

De an wordt soms geadspireerd uitgesproken; S. & M. transcriberen in dat geval met ph, waarom niet met bh? zoo wordt bv. an^h *goederen*, uitgesproken bërèng, maar an^h *metgezel*, bhërèng (volg. S. & M. phërèng.).

Nog moet ik waarschuwen tegen de th der HH. S. & M.; die letter dient tot transcriptie voor de aa (d), blijkens thènthèn nl. aa^hz (de aa zagen wij, wordt blijkens tötti voor aa^öz, ook getranscribeerd door t), en voor de an (d) blijkens kathång nl. an^hz.

Zoo ook tegen de t, als deze behalve voor de an (t) blijkens trétan, an^hz *broeder*, ook gebruikt wordt, niet alleen voor de aa (d) zooals wij straks zagen, maar ook nog voor de an (d, waarvoor daar even de th moest dienen) blijkens këtokgan, *paardestal*, nl. an^hz en voor de an (t) blijkens phöté, *winst*, nl. an^hz.

De schrijfwijze met Jav. karakter der hier aangehaalde woorden is,

wat de medeklinkers in kwestie betreft, die van alle der door mij geraadpleegde handschriften. Het kan dus wel niet anders of de schrijfwijze der HH. S. & M. met Lat. karakter moet voor deze gevallen aan onjuiste waarneming of aan slechte uitspraak toegeschreven worden.

Uitspraak der klinkers.

§ 16. Als algemeene regel kan men aannemen, dat de *an* in opene lettergrepen uitgesproken wordt als de 1ste letter van ons alphabet. Met dezen klank worden de medeklinkers (met uitzondering der in § 8 vermelde) in 't Madoereesch uitgesproken, wanneer er geen ander klankteeken is bijgevoegd. Bij snellere uitspraak evenwel kan die klank ook scherper luiden — zooals de *a* in 't Fransche woord *mal*.

Is de lettergreep gesloten, dan klinkt de *an* scherp zooals in ons woord *as* bijv.: *amamajj* *bosch*; uitspr. alàs.

De zachte uitspraak der opene *an* blijft vooral behouden, als de volgende lettergreep met een *an* begint bv. *anjan* àng, *water*; *amjan* práo, *schip*, *amjanajj* láen, *ander*, *amjaniz* láo, *zuid*.

Daarentegen wordt de opene *a* gevolgd door een lettergreep met scherpe *e*, dikwijls scherp, bv. *amjaniz* làkè, *man*; *amjaniz* sàpè, *rund*; *amjaniz* àtè, *hart*, *amjaniz* màtè, *dood*; *amjaniz* tàpè, *maar*; behalve wanneer die lettergreep begint met een *l* of *r*, bv. *amjaniz* talè, *touw*; *amjaniz* kalè, *maal*, *amjaniz* arè, *dag*, *amjaniz* marè, *afgedaan*; *amjanajj* of *amjaniz* alè, *jongere broeder of zuster*; *amjaniz* njarè, *zoeken*.

Ook is de niet gesloten *an* van het causatief aanhechtsel *anamiz* meestal scherp, nl. àki.

§ 17. De medeklinkers $a\alpha\ \alpha\alpha\ \alpha\alpha\ m\ m\ m$ worden uitgesproken met een klank, die het meest nabijkomt aan de Hoogduitsche $\ddot{o}$ in woorden als können en völlig, en dat wel, onverschillig of de lettergreep al dan niet gesloten is; bijv.: $a\alpha\ m\ a\alpha\ g\ djörön$, *paard*, $a\alpha\ m\ a\alpha\ g\ djölön$, *weg*, $a\alpha\ m\ z\ djögö$, *het oog houden op*; — maar aan het eind v. e. woord, vooral als het slechts door een z of m gesloten is, klinkt de $\ddot{o}$ bijna als de $\ddot{e}$ — bv. $a\alpha\ m\ z\ bädö$, *er zijn*, $a\alpha\ m\ z\ tädö$, *er niet zijn*; doch ook wel als die met een anderen medeklinker gesloten is, althans S. & M. spellen $a\alpha\ m\ a\alpha\ g\ gezond$, $börös$. Zoo kort evenwel als de $\ddot{e}$ zal de $\ddot{o}$ wel nooit worden en nog minder daar, waar S. & M. niet alleen in de laatste lettergreep, maar ook in andere lettergrepen — en dan nog wel in *opene* — woorden als bv. $a\alpha\ g\ a\alpha\ g\ zich kleeden$, transcriberen met *thénthén* en $m\ m\ m\ vallen$, met *kékér*.

Ook de m en $a\alpha$ worden met deze klank uitgesproken als zij op die medeklinkers volgen, ook al hebben deze een anderen klank dan de $\ddot{o}$.

Volg. S. & M. is de klank waarmede die medeklinkers worden uitgesproken in sommige gevallen eenigzins anders, nl. eene vermenging van eene a met eene o , doch de uitspraak helt naar de a over. Zij gebruiken daarvoor $\ddot{a}$, bv. $a\alpha\ a\alpha\ n\ deur$, $labāng$; $a\alpha\ a\alpha\ m\ madjāng$, *visschen*, $a\alpha\ m\ bāgi$, *deelen*; $a\alpha\ a\alpha\ n\ bābā$, *onder*, $m\ a\alpha\ gātji$, *loon*; $a\alpha\ a\alpha\ a\alpha\ g\ a\ dādjong$, *roeijen*.

Ook de $a\alpha$ wordt daarmede soms uitgesproken, bv. $a\alpha\ a\alpha\ m\ djoo-wālla$, *zal verkoopen*; $a\alpha\ a\alpha\ a\alpha\ g\ doewā$, *twee*.

§ 18. Evenals in het Javaansch klinkt in de 3de lettergreep van achteren, in sommige gevallen, $a\alpha$ bijna als $\ddot{a}$, bv. $a\alpha\ m\ a\alpha\ z\ rijks-zetel$, $nēkgörö$; $a\alpha\ a\alpha\ a\alpha\ z\ alle$, $södödjö$; in andere gevallen niet, bv. $a\alpha\ g\ η\ a\alpha\ a\alpha\ z\ deze$, *dit*, $pānèkà$, $a\alpha\ a\alpha\ η\ a\alpha\ z\ hier$, $kādientö$.

Als het aanhechtsel $a\alpha\ a\alpha\ g$, het bezitt. voornw. 3e persoon $a\alpha$

schrijven, ʒŋɛɪɪŋɣ lemðs, *lui* (is de o met een neusletter gesloten meestal als de o in *dol*, *pond*).

Toch klinkt ook de opene e scherp als er een ë volgt, bv.: ɲaɪɪŋ ngètək, *zich verbergen*, ɲaɪɪŋ ngèrɛp, *verstoppen*, ɲaɪɪŋ tjèlɛp, *koud* — of als er een scherpe e of o op volgt, bv. ɲamɲaɪ kèrɛ, *bedelaar*, ɲaɪɲamɲa ngèkè, *bijten*, ɲaɪɲamɲa tɛpɛs, *dun*, ɲamɲamɲa kènɛ, *klein*, ɲaɪɲamɲa ngètjɔ, *stelen*, ɲamɲamɲa nèkɔ, *deze, dit*, ɲaɪɲamɲa tjèlɔq, *zuur*.

Evenzoo wordt de o, al is zij niet door een medeklinker gesloten, scherp, als zij gevolgd wordt door een ë bv. ɲamɲamɲa dètək, *herseenen*, ɲamɲamɲa dpèt, *lont*, ɲamɲamɲa tjòpèt, ɔŋgɔ radeloos. Als er een scherpe o of e op volgt: ɲamɲamɲa nòrɔ, *meegaan*, ɲamɲa kòlɛ, *huid*, amɲamɲa apòlɔŋ, *vereenigd*, ɲamɲa pòlɔŋ, *gestreept*, ɲamɲamɲa tjòŋdòtjɔ, *spottend behandelen*, ɲamɲa ngòtjɔl, *loslaten*, ɲamɲa kòrɛŋ, *schurft*, ɲamɲamɲa tjòpɛ, *smal*, amɲamɲa sàkɔnɛ, *een weinig*.

Waarschijnlijk zijn de e en o, of o en e, zoowel als de o's en e's van twee opvolgende lettergrepen aan het eind v. e. woord, hetzij de laatste lettergreep gesloten is met een medeklinker of niet, altijd scherp, bv. ɲamɲa pòlɛ, *weer*, ɲamɲa mòlɛ, *naar huis gaan*, ɲamɲa ðlɛ, *verkrijgen*, ɲamɲa mòlɛ, *kiezen*, ɲamɲa sòrɔ, *zenden*.

§ 24. Als tweeklanken komen voor, ai, òi, oei en oi — bijv. ɲamɲa songai, *rivier*, amɲamɲa gòbòì, *werken*, ɲamɲa kërboei, *buffel*, amɲamɲa apoi, *vuur*.

§ 25. Wat betreft de Sandangan's of leesteekens, de op zich zelf staande klinkletters, cijferletters, scheidteekens en andere Pâdâ's valt in onderscheiding van het Javaansch niets op te merken.

Een enkele benaming verschilt; bijv. in plaats van *wignjan*, zegt de

Madoerees $\overset{\circ}{a}naa\overset{\circ}{a}ng$ en voor *oeloe*: $\eta a n \eta a \eta a \eta a \eta a$ (Moehni); voor $a a \eta a n \eta a$ vind ik gebruikt $a i a a \eta a n \eta a$ en nevens $\delta \delta \delta \delta \eta a$ ook $\delta \delta a n \overset{\circ}{h} a n g$.

§ 26. Overigens heb ik betreffende dit grammaticale gedeelte de volgende uitdrukkingen in het Madoereesch gevonden. De *aan* niet verbonden met een Sandangan (Jav. $a n$) heet in 't Madoereesch $\overset{\circ}{a}n a k$ ongekuid. — De *an* heet $a n \eta a a \eta a n g$. — De $\overset{\circ}{a}n \overset{\circ}{a}n$ enz. noemen zij $a n m a n \overset{\circ}{a} n \overset{\circ}{a} n \overset{\circ}{a} n a a a n g$ — „afbroken met een patèn” $\delta \delta \eta a \eta a n g$ $a a \eta a n a a g$ (eig. ergens een patèn tusschen voegen) — „overmatig gebruik maken van de patèn”: $\delta \delta \eta a n \eta a n a a$ — „van een pasangan voorzien”: $a a a a \eta a \eta a \eta a n a a \overset{\circ}{h} \eta a n \overset{\circ}{h} a$.

„Regels voor het schrift of de spelling” drukken zij uit door: $\eta a n a \overset{\circ}{h} n \eta a m a n a n a n a a n g$ of $\eta a a \eta a n a n a a \overset{\circ}{h} n \eta a m a n a n a n a a n g$.

Woordvorming.

Alvorens tot het verdere grammaticale gedeelte over te gaan, zij voorafr gezegd, dat bij de beoefening van het Madoereesch, de Javaansche grammatica ten grondslag ligt. Ten einde niet in onnoodige herhaling te vervallen, verwijs ik dan ook naar die grammatica; terwijl ik daar, waar in de woordvorming geen onderscheid bestaat, door een enkel voorbeeld de overeenkomst zal doen zien, zal ik slechts de afwijkingen, die het Madoereesch aanbiedt, eenigzins uitvoeriger behandelen. Ook wat de *beteekenis* der vormen betreft, kan men zich, tenzij het tegenovergestelde wordt vermeld, aan de Javaansche grammatica houden.

§ 27. Omtrent de woordvorming en woordafleiding in het algemeen valt in onderscheiding van het Javaansch niets bijzonders op te mer-

ken. — Alleen kan aan de beoefde vormen een uitgang *am* $\eta\eta\eta\eta$ worden toegevoegd, bv. *am* $\eta\eta\eta\eta$ (*eig.* Kr. Md. v. *am* $\eta\eta\eta\eta$, maar gebruikt als) Kr. Md. v. *am* $\eta\eta\eta\eta$ *hier*; *am* $\eta\eta\eta\eta$ Md. v. *am* $\eta\eta\eta\eta$ *nu, thans*; *am* $\eta\eta\eta\eta$ Md. v. *am* $\eta\eta\eta\eta$ *zoo, op die wijze*.

§ 28. De vorming van het *werkwoord* geschiedt bij de grondwoorden, die met een hards medeklinker beginnen, zooals in het Javaansch: *am* $\eta\eta\eta\eta$ *nemen*, v. *am* $\eta\eta\eta\eta$ *met een hamer slaan*, v. *am* $\eta\eta\eta\eta$ *am* $\eta\eta\eta\eta$ *berispen*, v. *am* $\eta\eta\eta\eta$ *inzamelen*, v. *am* $\eta\eta\eta\eta$ *wegschuilen*, v. *am* $\eta\eta\eta\eta$.

De *ai* schijnt een uitzondering te maken; althans bij het causatief van *ai* $\eta\eta\eta\eta$ treft men niet den neusklank, maar alleen het voorvoegsel *am* *aan*, *am* $\eta\eta\eta\eta$ *ontrent iem. iets* roepen, scheutwen. Trouwens ook andere harde medeklinkers leveren hiervan wel voorbeelden op; zoo treft men bv. beide vormen aan in: *am* $\eta\eta\eta\eta$ *nevens* *am* $\eta\eta\eta\eta$ *voor een meerdere verschijnen*, v. *am* $\eta\eta\eta\eta$ *am* $\eta\eta\eta\eta$ *en* *am* $\eta\eta\eta\eta$ v. *am* $\eta\eta\eta\eta$ *eten*; *am* $\eta\eta\eta\eta$ *en* *am* $\eta\eta\eta\eta$ v. *am* $\eta\eta\eta\eta$ *volgen*; *am* $\eta\eta\eta\eta$ *en* *am* $\eta\eta\eta\eta$ *inzamelen*, v. *am* $\eta\eta\eta\eta$.

Begint het grondwoord en tevens de tweede lettergreep er van met een *ai* of *ai* dan wordt in 't Javaansch het werkwoord met de *ai* en niet met de *ai* gevormd. Niet zoo in het Madoereesch; ook dan wordt de *ai* behouden, bv. *am* $\eta\eta\eta\eta$ *beproeven*, v. *am* $\eta\eta\eta\eta$ *ai* $\eta\eta\eta\eta$ *bijpassen*, v. *am* $\eta\eta\eta\eta$.

Bij de *zachte* medeklinkers is het voorvoegsel *am* regel: *am* $\eta\eta\eta\eta$ *iets verdeelen*, v. *am* $\eta\eta\eta\eta$ *am* $\eta\eta\eta\eta$ *roeijen*, v. *am* $\eta\eta\eta\eta$ *ai* $\eta\eta\eta\eta$ *rijst koken*, v. *am* $\eta\eta\eta\eta$ *ai* $\eta\eta\eta\eta$ *zich verroeren*, v. *am* $\eta\eta\eta\eta$ *ai* $\eta\eta\eta\eta$ *iets zeggen tot*, v. *am* $\eta\eta\eta\eta$. Maar bij de *ai* wordt dikwijls het werkwoord gevormd als of het grondwoord met een *ai* begon (de *ai* als begin mede-

klinker ontbreekt in zuiver-Madoereesche woorden en wordt bij het overnemen van woorden uit andere talen vervangen door de *an*) bv. *an*ηηααζα *koopen*, v. *an*ηηααζα

Bij de smeltletters *an* en *an* worden beide vormen aangetroffen, hoewel het schijnt, dat men ze meestal als *zachte* medeklinkers beschouwt, *an*αααααααα *met de ° werken*, v. *an*αααααααα *een soort hak of houweel*, *an*ηηαααααα *een sirihpruim toebereiden*; doch ook de neusklank, maar dan zoo, dat het voorvoegsel *an* daaraan voorafgaat, zooals bij de transitieven: *an*ηηαααααα *op den schoot nemen*, v. *ηηαααα* *an*ηηαααααααα *erg. binnengaan*, *ηηαααααααα*

Van grondwoorden, die met een *an* beginnen, is evenals in het Jav. de *an* de neusklank, bv. *an*αααααα *iemand afhalen*, v. *an*αααααα *ηηαααααα* *iets sluiten*, v. *ηηαααααα* *ηηαααααααα* *spreken*, v. *ηηαααααααα*

§ 29. De Javaansche *transitieve* uitgang *an* wordt volgens Madoereesch dialect meestal *ηααααα* doch ook wel *ηααααα* of *an*αααααα

De eindmedeklinker van het grondwoord wordt niet altijd (de *an* bijna nooit) verdubbeld, zooals *ηηαααααααα* *ergens heengaan*, v. *ηηαααααααα* *an*αααααααα *iets verlangen*, v. *an*αααααααα *an*αααααααα *met een bamboe waaijer verkoelen*, v. *an*αααααααα enz.

Meestal evenwel heeft, waarschijnlijk in navolging van de nieuwere Jav. spelling, en dus bij woorden die uit het Javaansch zijn overgenomen als van zelf, verdubbeling plaats: *an*αααααααα *iets verbieden*, v. *an*αααααααα *an*ηηαααααααα *erg. passeren*, v. *ηηαααααααα* *an*αααααααα *iem. uitdossen*, v. *an*αααααααα *ηηαααααααααα* *over iets denken*, v. *ηηαααααααα* enz.

Opmerking verdient, dat hierbij de harde medeklinker *an* en *an* gaarne in de zachte overgaat, bv. *an*αααααααα *beantwoorden*, v. *an*αααααααα *an*αααααααα *een slametan geven voor*, v. *an*αααααααα *ηηαααααααααααα* *genoeg zijn voor*, v. *ηηαααααααααααα*

Eindigt het grondwoord op een չ dan gaat deze over in de աւ van
het aanhechtsel; een voorgaande ու of օ wordt daarbij աւ bv. առջա-
նալ առջանորդ iem. geneesmiddelen geven, առաջ առաձնորդ wek-
ken; դարձողք դարձողմարդ iem. opwachten, անդարձ աղարկա-
րդ iem. ontbieden. Gaat aan de չ een դամ of մը vooraf, dan wordt
dikwijls een աւ ingevoegd; bv. թողանդակարդ dooden, v. աղ
դանք դեղատեղակարդ geld geven voor, v. դատատեղական
րդ iem. eeren, v. ամէնք Men bedenke hierbij, dat de չ in de Ma-
doeresche spelling alleen een middel schijnt te zijn om den vooraf-
gaanden klinker scherp te maken; men beschouwt het woord als of
het niet door een medeklinker gesloten was, want:

eindigt het grondwoord op een klinker, dan wordt geen *an* tus-
gevoegd, maar het aanhechtsel zonder tusschengevoegde *an* daarachter
geplaatst; daarbij vormt zich tussehen de *an* en *añ* of *nam* de *an*, *nān*
an, *nan*, *añ*, *ñan*, vallen op; *anan*, *añan*, *ñan* iem. iets zeggen, enz.

[illegible]

Wat de neusklank betreft, bij de zachte medeklinkers wordt deze even als bij het werkwoord meestal gemist, ja zelfs het voorvoegsel *an* dikwijls verzuimd.

§ 30. De *causatieve* uitgang *amqan*, *amqin*, wordt in het Ma-
doereesch *amqin*, (bij uitzondering in het Krāmā wel eens *amqin*).

De verdubbeling der eind-medeklinkers heeft in het algemeen plaats als bij het *transitief*.

Wat de eind-medeklinkers der grondwoorden betreft — in 't algemeen volgen die den regel van het *transitief*; bv. *အားကျက်* *iets aangenaam vinden*, v. *အေးချမ်း* *zie naar*, v. *အမြင်* *afzien*.

anri buitenbrengen, v. *apri* an*apri* met*apri* v. *apri* met*apri* medelijden hebben met; de an daarentegen wordt meestal niet verdubbeld: *an* met*an* iets erg. leggen, zetten, v. *an* met*an* met een *an* bewerken, v. *an* met*an* met een *an* bewerken; de *z* valt weg: *an* met*an* doen neerkomen (de *ta* *ak*) v. *an* met*an* als belangrijke beschouwen v. *an* met*an* iets binnen brengen, v. *an* met*an* een *an* die aan de *z* vooraf gaat, wordt met de *an* van *an* met*an* een *an* zoo: *an* met*an* iets toezeggen aan iem., v. *an* met*an* een *an* krijgt een *an* achter zich of wordt een *an*, zooals *an* met*an* of *an* met*an* voor iem. zoeken, v. *an* met*an* of blijft onveranderd, zooals: *an* met*an* voor zeker houden, v. *an* met*an* eindigt het grondwoord op een klinker dan volgt het aanhechtsel zonder tusschenvoeging van medeklinker (zooals bv. in het Jav. de *an*) — *an* met*an* iets zeggen van, v. *an* met*an* een *an* overbrengen, v. *an* met*an*

Een enkele keer treft men in 't Krimt den Jav. uitgang *an* met*an* aan, die ook wel *an* met*an* geschreven wordt.

§ 31. Het voorvoegsel *an* (dat in het *Passief an* wordt) komt in betoekenis met het Clausatieve aanhechtsel overeen; zoo: *an* met*an* *l'hu* bezorgen, v. *an* met*an* *an* met*an* doen geluid geven, v. *an* met*an* *an* met*an* iets verligten, v. *an* met*an* *an* met*an* verzamelen, v. *an* met*an* *an* met*an*

Men vindt dit voorvoegsel in een enkel geval ook verbonden met het transitieve aanhechtsel *an* met*an* of *an* met*an* zoo: *an* met*an* *an* met*an* (Jav. *an* met*an* *an* met*an*) (een vrouw) withuven.

§ 32. Voorbeelden van het toestandswoord met tusschenvoeging van *an* met*an* (dialectisch voor *an* met*an*) heeft men in *an* met*an* *an* met*an* gevoelen, v. *an* met*an* *an* met*an* opgeblazen, v. *an* met*an* *an* met*an* afhalen (in de uitdr. *an* met*an* *an* met*an*) v. *an* met*an* *an* met*an*

Begint het grondwoord met een *an* of *aa* dan wordt het *toestandswoord* met een *aa* gevormd, evenals in het Javansch: *aaing* ingaan, *v. aning aaqanz* sterven, *v. aaqanz*

Het *Passief* wordt uitgedrukt door het voorvoegsel *aan*, hetgeen vóór het grondwoord wordt geplaatst; het wordt gebruikt daar, waar in het Jav. een *zuiver Passief* met *an* of ook een *Subjectief Passief* 3de persoon wordt vereischt. De werkwoordsvormen (eenvoudig, transitief en causatief werkwoord) verliezen den neusklank; bv. *aanqaarqan* gezonden worden (met een boodschap), *v. anqaarqan aanananz* gebragt worden, *v. anananz qanankunqan* gegeten worden, *v. aanan qan* *aan aningqan* in de hand gedragen worden, *v. aningqan aanqan aningqan* gepasseerd worden, *aan aaqanizinganqan* gebed worden, *aan aa aningqan* gewekt worden, *aan aaqan aa aningqan* in een doken gewikkeld worden. Het *causatief* voorvoegsel *aa* verandert in *aa*: *aan aa aningqan* opgezet worden (bv. een huis), *aan aa aningqan* gerekt worden (v. e. zaak) enz.

Begint het grondwoord met een klinker, dan ontstaat de *aan* bv. *aanqaarqan* geïnvideerd worden, *v. anqaarqan aanqaarqan* gesloten worden, *v. anqaarqan aanqaarqan* v. *aan aningqan* wegstaan v. o. brug door het water.

Als het subject, dat de handeling verrigt, wordt uitgedrukt, dan volgt dit in den regel met of zonder voorgevoegd *aanqan* *aan* *aanqan* of *aanqaarqan* ook wel *aningqan* welke woordjes dan kunnen vertaald worden met „door”; gaat het subject vooraf, dan wordt in den regel een der bovengenoemde woordjes voorgevoegd.

Ook ingeval het persoonlijk voornaamwoord 1ste of 2de pers. subjeet is (waar dus in 't Jav. een subjeetief passief 1ste of 2de pers. gebruikt wordt) heeft hetzelfde plaats. Bij den 1sten persoon verandert

genomen vorm voor, bv. $\eta\alpha\alpha\alpha\eta\eta\eta\eta$ door *Allah of het noodlot bepaald*, v. $\alpha\eta\eta\eta\eta$

Ten slotte treft men Passieve vormen aan van als grondwoorden beschouwde woorden, die eigenlijk al Passief zijn met het voorvoegsel $\alpha\alpha\alpha$ bijv. $\eta\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ in het bezit zijn van, Passief v. $\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ en dit v. $\alpha\alpha\alpha\alpha$ $\eta\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ gezegd worden, v. $\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ en dit v. $\alpha\alpha\alpha\alpha$ $\eta\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ dienen tot, v. $\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ en dit v. $\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ en zoo meer.

§ 36. Een *Reciproquen* vorm kunnen de Mudoerezen niet; zij drukken het wederkeerige uit door voorvoeging van $\alpha\alpha\alpha$ of $\alpha\alpha\eta\alpha$ over en weer, beurtelings, of wel $\alpha\alpha\alpha$ bv. $\alpha\alpha\alpha\eta\alpha\alpha\eta\alpha\alpha$ elkaar steken.

§ 37. De *Frequentatiene* vorm komt een enkele maal voor, bv. $\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ overal schitteren, v. $\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ en dit v. $\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ met of zonder voorafgaand $\alpha\alpha\alpha$ van alle kanten, of ook wel $\alpha\alpha\alpha\alpha$

§ 38. *Afgeleid naamwoord met het aanhechtsel* $\alpha\alpha\alpha\alpha$ De vorming heeft plaats als in het Javansche. Gaat dus het grondwoord op een medeklinker uit, dan wordt dezo (welligt in navolging?) verdubbeld, als: $\eta\alpha\alpha\eta\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ maat, v. $\eta\alpha\alpha\eta\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ bedriegerij, v. $\alpha\alpha\eta\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ te zien, v. $\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ De $\alpha\alpha$ evenwel schijnt hierop een uitzondering te maken, bv. $\eta\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ rijdier, v. $\eta\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ stapel, v. $\eta\alpha\alpha\eta\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ Bindigt het grondwoord op een η en gaat daaraan een α vooraf, dan wordt de η vervangen door een $\alpha\alpha$ bv. $\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ grooter, v. $\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ ploegen, v. $\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ of wel de η wordt één met de $\alpha\alpha$ van het aanhechtsel, bv. $\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ een onderteekend geschrift? v. $\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$; of er heeft zamentrekking plaats: $\alpha\alpha\eta\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ meegebracht, v. $\eta\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ zamen praten, v. $\alpha\alpha\alpha\alpha$ na een voorafgaande α of $\alpha\alpha$ vormt zich een $\alpha\alpha$, bv. $\alpha\alpha\alpha\eta\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ weeklagen, v.

မိတ်ကုဒ်၊ အာရဟတ္တ၊ *met iem. twisten*, v. အာရုဒ်၊ na een e of i de j, bv. အာရဟတ္တ၊ *sterven*, v. အာရုဒ်; ဝိသုဒ္ဓိ၊ *heen en weer*, v. အာရုဒ် (de e wordt ook wel အိ၊ bv. အာရုဒ်၊ *zoeken*, v. အာရုဒ်၊ အာရုဒ်၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ *honderdduizenden*, v. အာရုဒ်).

Eindigt het woord op een klinker: op een a, dan wordt deze gesloten met een အ, bv. အာရဟတ္တ၊ *het middelste*, v. အာရဟတ္တ။

Bij een oe heeft zamentrekking plaats: အာရဟတ္တ၊ *gegeven bevel*, v. အာရဟတ္တ၊ အာရဟတ္တ၊ *schouwspel*, v. အာရဟတ္တ၊ of niet, en dan vormt zich de အ၊ အာရဟတ္တ၊ *in ernst*, v. အာရဟတ္တ၊ အာရဟတ္တ၊ *een gamelan* v. အာရဟတ္တ၊ zoo ook bij een o, အာရဟတ္တ၊ *bode*, v. အာရဟတ္တ။ Onregelmatig gevormd schijnt အာရဟတ္တ၊ *gekocht*, met zamentrekking gevormd v. e. ongebr. အာရဟတ္တ၊ anders အာရဟတ္တ၊ en အာရဟတ္တ၊ *dageelijksch*, v. အာရဟတ္တ။

Ook hier gaat de harde အ gaarne in een အ၊ de အ in een အ over, bv. အာရဟတ္တ၊ *vaker*, van အာရဟတ္တ၊ အာရဟတ္တ၊ *tegenover el-kander*, v. အာရဟတ္တ။

De uitgang အတ္တ၊ wordt ook voor de *overtreffende trap* gebruikt, bv. အာရဟတ္တ၊ *ouder*, အာရဟတ္တ၊ *hooger* (ook wel met voorafgaand အ် als: အာရဟတ္တ၊ *later*), maar men behoeft er zich niet van te bedienen, als uit den zin reeds de vergelijking van de een (of het een) met den ander (of het andere) blijkt, bv. အာရဟတ္တ၊ အာရဟတ္တ၊ *mijn broeder is grooter, maar ik ben ouder*.

Het geeft in een gezegde ook een meervoud te kennen, bv. v. e. menigte visschen, die „sterven” niet အာရဟတ္တ၊ maar အာရဟတ္တ၊ blz. 149, 11.

Wordt het aanhechtsel အတ္တ၊ verbonden met den uitgang အ၊ van het bezitt. voornw. 3e pers., zoo wordt de အ van အတ္တ၊ kort, bv. အာရဟတ္တ၊ (v. အာရဟတ္တ၊ en အ၊) *in tegenwoordigheid van*, en

dan daarmêe dikwijls zaamgetrokken tot *ကုဒ်* bv. *ကုဒ်ပိဗ္ဗေဒ်* of *ကုဒ်ပိဗ္ဗေဒ်* (v. *ကုဒ်ပိဗ္ဗေဒ်* en *ပိဗ္ဗေဒ်*) *het eigendom van*.

§ 39. Een enkele maal trof ik den uitgang *ပိဗ္ဗေဒ်* aan, bv. in *ပိဗ္ဗေဒ်* *ပိဗ္ဗေဒ်* *onwillekeurige trillende bewegingen hebben*; S. & M. geven ook op o. a. boedoenën, *puistig*, maar 't Jav. *ပိဗ္ဗေဒ်* *ziekelijk*, wordt *ပိဗ္ဗေဒ်*

§ 40. In plaats van *ကု* — *ပိဗ္ဗေဒ်* voor den *overmatigen trap* schijnt men in 't Mad. gaarne te gebruiken *ကုဒ်* of *ပိဗ္ဗေဒ်* (zie in de Woordenlijst) *ပိဗ္ဗေဒ်* en derg. Toch geven ook S. & M. *ကုဒ်* op voor „te hoog”, verder *ကုဒ်*, te duur, enz. Bovendien kan tot *ကု* — *ပိဗ္ဗေဒ်* in die bet. gebracht worden: *ပိဗ္ဗေဒ်* *te veel aan iets gewend, verlaafd*; in *ပိဗ္ဗေဒ်* v. *ပိဗ္ဗေဒ်* *geluk*; in *ပိဗ္ဗေဒ်* (241, 14 v. o.) v. *ပိဗ္ဗေဒ်* *moe*, komt de bet. overeen met het acc. trans. Pass. nl.: *met geluk bedeed, door vermoeidheid getroffen*.

§ 41. *Afgeleid naamwoord met het voorvoegsel ပ* Voorbeelden: *ပ* *ကု* *het hooren, gehoor*, *ပ* *ကု* *het eten* (zich voeden); *ပ* *ကု* *kleeding*. Wordt ook wel vóór het onveranderde grondwoord geplaatst; als dat met een klinker begint, heeft dikwijls geen zamen-trekking met dien van het voorvoegsel plaats, bv. *ပ* *ကု* *het af-scheid nemen*, v. *ပ* *ကု* *verklaring* v. *ပ* *ကု* *ကု* *het weten*, v. *ပ* *ကု*

Dit naamwoord wordt veel gebruikt, waar men in het Javaansch volstaan kan met het grondwoord, bv. *ပ* *ကု* *mijn terug-komst*, in het Jav. *ပ* *ကု* zoo ook *ပ* *ကု* *het v. huis gaan*, als subst. voor het Jav. *ပ* enz.

Het *causatief* voorvoegsel *ပ* wordt in het Passief *ပ* bv. *ပ* *ကု* *uitgesteld worden*, v. *ပ* *ကု*

§ 42. *Afgeleid naamwoord met ပ* en *ပ* De aanhechting heeft

plaats zooals bij *amog* en de voorvoeging van de *av* zooals bij het *subst. denom.* Voorbeelden: *amogawogog* *weide*, v. *amogawog* *avriog* *kettingganger*, *amogawogogog* *een roep* (als afstandsmaat) v. *amogawogog* *amogawog* *middel om te snijden*, v. *amogawog* *amogawog* *koffietuin*, v. *amogawog* *amogawog* *kwispeeldoor*, v. *amogawog* *amogawog* *gepraat*, v. o. ongebr. *amogawog* *gobr. amogawog* *amogawog* *afscheid*, v. *amogawog* *amogawog* *schuilplaats*, v. *amogawog*.

§ 43. *Het Jav. voorvoegsel an* in het *Mud.* *ya* vindt men in een enkel geval, bv. *yaawogawog* (een raad) *opvolgen*, v. *yaawogawog* *awog* en verbonden met *amog*: *yaawogawogawog* *vermaning*, v. *awogawog*.

§ 44. *Het voorvoegsel ag an* heeft men in *agawogawog* *rapport*, v. *awogawog* *agawog* *handelhijze*, v. *awogawog* *amogawog* *hofjuffer*, v. *amogawog* *agawogawog* *de tijd om een sirihpruim te kaauwen*, v. *awogawog* *agawogawog* *kweszie*, *regtzaak*, *an* ook verbonden met *amog* in *amogawogawog* *gewoonte*.

§ 45. *Het voorvoegsel aw* komt op dezelfde wijze voor als in het *Javaansch*: *awamogawog* *een dag*; *awawogawog* (een zaak) *ten eerste*; *awawogawog* *een antjeng* (vlakke maat); *awogawogawog* *als een berg* (zoo rijk of gelukkig); *awawogawog* *zoolang als*, v. *awawogawog* *awawogawogawog* *al naar zij bezitten*; *awawogawog* *naar waarheid*; *awogawogawog* *met zijn bedienden*; *awawogawog* *van hetzelfde gevoelen zijn*, *goedvinden*; *awawogawog* *nadat*; *awawogawog* *hij (of na) aankomst*.

§ 46. *Het voorvoegsel am* wordt evenzoo gebruikt als in het *Jav.*, maar heeft een nog ruimer toepassing; zie bij het werkwoord.

§ 47. *Het voorvoegsel am* wordt in 't algemeen gebruikt als in het *Javaansch* *am* bv. *amawogawog* *vóór*, *amawogawog* *waar?* *amawog*

Voorbeelden: *anag-anag* Jav. *da-anag-anag* *zitten of loopen te verkoopen*; *anand-anan* Jav. *and-anan* *wonen*; *an-anan* Jav. *an-anag* *wat medegebragt of medegenomen wordt*; *aan-anag* Jav. *aan-anag* *vier*; *an-an-an-an* Jav. *an-an-an* *één voor één*; *an-an* Jav. *an-an-an-an* *ieder afzonderlijk*; *an-an-an-an* Jav. *an-an-an-an* *vereerd worden*; *an-an-an* Jav. *an-an-an* *het een of ander*; en zoo worden bijna uitsluitend de bijvoegelijke naamwoorden herhaald, bv. *an-an-an* Jav. *an-an-an-an* *heel groot*, *an-an-an-an* Jav. *an-an-an-an* *heel mooi*; *an-an-an* Jav. *an-an-an-an* *heel zelden*, enz.

Buitendien maken de Madoerezen ook daar, waar in het Javaansch noch reduplicatie, noch herhaling van een geheel woord vereischt wordt, veel gebruik van deze herhaling; bv. *an-an-an-an* Jav. *an-an-an* *de namiddag*; *an-an-an-an-an-an-an-an* Jav. *an-an-an-an-an* *eenigzins klein*; *an-an-an-an-an-an* Jav. *an-an-an-an* *met een hoofddek*.

§ 51. Tot *zamen gestelde woorden en uitdrukkingen* behooren: *an-an-an* *molkkoer*, (17, 6 v. o.) van 't woord *an-an-an* *koer* en *an-an-an* *uier*; *an-an-an-an-an-an-an* *melk* (18, 6 v. o.); *an-an-an-an* *buitendeur* (167, 2 v. o.); *an-an* (verk. v. *an-an-an*) *an-an-an-an* *waschwater*; *an-an-an-an-an-an* eig. *huis om te eten*, voor *logement*; *an-an-an-an-an-an* *ziekenhuis* enz.

§ 52. *Voluntatief*. Voor den *Voluntatief* in den zin van den *Subjectieven* of *Objectieven Imperatief* gebruikt de Madoerees geen bijzonder vorm, bv. *an-an-an-an* *snij gras!* *an-an-an-an* *haal!* *neem!* *an-an-an* *ga aan!* *an-an-an-an-an* *bespuw!* *an-an-an-an-an-an* *neem med!* *an-an-an-an-an* *an-an-an* *zeg aan mij!* *an-an-an-an-an-an-an-an* *breng mij in dienst!* *an-an-an-an* *zeg hem, dat hij!* *an-an-an-an-an-an* *roep hem!* *an-an-an-an-an* *an-an-an-an-an-an-an-an* *vrug zilvergeld aan Mevrouw en breng dit terug!* *an-an-an-an-an-an-an-an-an-an* *an-an*

դանդանանդանոյ՝ *kom hier! wacht een oogenblik!* zeg aan Mijneer, dat het goed is!

§ 53. Is het bevel niet bepaald een toeroep tot den persoon, tot wien men spreekt, zoodat het niet alleen een 2^{den} persoon geldt, maar ook en dikwijls omtrent een 3^{den} persoon, soms omtrent een 1sten wordt uitgesproken, dan bedient men zich van den uitgang *ան* die op gelijke wijze wordt aangehecht als de uitgang *անոյ* zie § 38. In dit geval wordt de *transitiieve* uitgang *անոյ* of *ան* de *causatieve* *անն* *ան* of *աննոյ*. Dien zoogenaamden *Jussief* geven wij dikwijls terug met de hulpwoorden *moeten*, *mogen*, *laten* enz. bv. *աննոյ չամարասն չն* *gij moet rapporteren*; *անչամարասն չն* *gij moest bewerken*; *ան չանսանսաննոյ* *gij moet geverd houden*; *անչաթաննոյ չանսանսաննոյ* *gij moet of moest spoedig overleggen*; *աննոյ* *hij moet sterven*; *դանդանոյ* *er moet gesproken worden*.

In plaats van den *Jussief*form, zoo het schijnt in den zin van een wat beoefder bevel, gebruikt men ook *դանդանոյ* bv. *դանդանոյ չամարասն չն* *gij moet of moest het oog houden*; *աննոյ չաննոյ* *gij moet in orde maken*; *ախոյ . . . դանդանոյ* *Mijneer moet het maar vragen*.

Doeh meestal wordt deze vorm gebruikt om — hetzij den zoogenaamden *Concassieven Jussief* uit te drukken, nl. een inwilliging of toelating, waar wij ons dikwijls bedienen van *laten* of *mogen*; *աննոյ* bv. van *աննոյ* *dood*, *sterven*, kan al naar het in den zin voorkomt, bet. *ik mag sterven*, bv. als dit of dat zoo is — of *hij sterve*, *laet hij sterven*, bv. *ik zal het mij niet aantrekken*. *դաննոյ չաննոյ* *die mogen u toebehooren*, *աննոյ* *laet het weinig zijn*, *hoe weinig ook*; *դանդանոյ* *wat men hem ook moge laten doen*, enz.

— hetzij om den *hypothetischen Jussief* uit te drukken, in het Hol-

Een equivalent v. d. Jav. werkwoordvorm der telwoorden biedt het voorgevoegde *တၢ်တူၢ်* aan, *တၢ်တူၢ်တၢ်တူၢ်* ieder één.

Voor éénmaal gebruikt men in den regel *တၢ်တူၢ်တၢ်တူၢ်* (doch ook wel het uit het Jav. ontleende *တၢ်တူၢ်တၢ်တူၢ်*?) Voor tweemaal, driemaal, enz. gebruikt men in samenstelling met de telwoorden het woordje *တၢ်* *တၢ်* maal, keer, bv. *တၢ်တူၢ်တၢ်တူၢ်* tweemaal, *တၢ်တူၢ်တၢ်တူၢ်* de eerste maal; *တၢ်တူၢ်တၢ်တူၢ်* de tweede maal, enz. — De eerste, de tweede, de derde worden gevormd door achtervoeging v. *တၢ်* of *တၢ်* *တၢ်* als *တၢ်တူၢ်တၢ်တူၢ်* *တၢ်* *တၢ်* enz. S. & M. Ten eerste, ten tweede, enz. wordt gewoonlijk uitgedrukt door *တၢ်တူၢ်တၢ်* *တၢ်* *တၢ်* (of *တၢ်တူၢ်တၢ်*) enz.; minder gebruikelijk? *တၢ်တူၢ်တၢ်* of *တၢ်တူၢ်တၢ်* *တၢ်* *တၢ်* enz.

Voor: met hun tweeën, met hun drieën, enz. wordt gebruikt *တၢ်တူၢ်* ('t geen ook beide beteekent), *တၢ်တူၢ်* enz. Doch bij het opnoemen van personen en zaken kan men eenvoudig volstaan met de telwoorden *တၢ်တူၢ်* *တၢ်* *တၢ်* enz., één, twee, enz. zie bl. 168, 11 v.o., en laet daaraan wel eens voorafgaan het aan het Holl. ontleende woord *တၢ်တူၢ်* *nommer*. Bij data gebruikt men eenvoudig het telwoord al of niet voorafgegaan door het woordje *တၢ်တူၢ်*

§ 58. Aanwijzende voornaamwoorden:

1°. Van voorwerpen (personen en zaken): in Ngoko *တၢ်တူၢ်* (၁) *တၢ်* deze, dit; en *တၢ်တူၢ်* (၂) *တၢ်* die, dat; in Krāmā *တၢ်တူၢ်* in Madyā *တၢ်တူၢ်*

2°. Van hoedanigheid: in N. *တၢ်တူၢ်* of *တၢ်တူၢ်* *dusdanig*, *zoo-danig*; K. *တၢ်တူၢ်* of *တၢ်တူၢ်* M. *တၢ်တူၢ်* of *တၢ်တူၢ်*

3°. Van hoeveelheid: *zoo*, *zoo veel*, *zoo groot*, *zoo klein* enz. = die van *hoedanigheid*.

4°. Van plaats, *တၢ်တူၢ်* N. *hier*; *တၢ်တူၢ်* of *တၢ်တူၢ်*

by. ልክደ (፪መን፣ de *Djin's* (geesten); ማሙገገገማሙ፤፪፪መን፣ de *levenden*.

d. En achter de pers. voornw. 1ste en 2de pers. geplaatst om op de bijzondere hoedanigheid van den persoon te wijzen. ማፌገማሙገገማሙ፤፪መን ልክደ ማፌገማሙ፤፪መን ልክደ ማፌገማሙ፤፪መን *ik ben iemand, die niet van arak houd.* ማፌገማሙ፤፪መን ልክደ ማፌገማሙ፤፪መን ልክደ ማፌገማሙ፤፪መን *jij bent een echte brani tegen de prijaji's.*

e. Ook worden zij gebruikt om te wijzen op een bepaalden stand van zaken: ማፌገማሙ፤፪መን ልክደ ማፌገማሙ፤፪መን ልክደ ማፌገማሙ፤፪መን *als gij uitgenoodigd wordt, hoe dan?* 23, 12 v.o. ማፌገማሙ፤፪መን ልክደ ማፌገማሙ፤፪መን ልክደ ማፌገማሙ፤፪መን *dan gaat hij eerst naar de Kjai's.*

ad. 2°. S. & M. geven op: bërià, bërientò, doch ik heb het voegsel ል፤ behouden, omdat men die woorden gewoonlijk daarmede verbonden aantreft. DjaN. gaf mij eens op, dat hij deze aanw. voornw. in den zin v. *hoedanigheid* zonder, in dien van *hoeveelheid* met voorafgaand ል፤ gebruikte, doch hij neemt dat onderscheid zelf niet in acht. — Als M. treft men ook aan ል፤ ማፌገማሙ፤፪መን.

ad. 4°. Voor ል፤ ማፌገማሙ፤፪መን *hier*, vindt men ook ማሙ፤፪፪ማሙ፤፪መን ማሙ፤፪፪መን 38, 10 wijst blijkens het Krāmā መመን ል፤ ማፌገማሙ፤፪መን 39, 14 op een afstand die niet ver van „hier” is, zoo ook 31, 12 (ማሙ፤፪፪መን መመን ል፤ ማሙ፤፪፪መን en M. ማሙ፤፪፪መን ል፤ መመን. Het schijnt gebruikt te worden daar waar ል፤ ማፌገማሙ፤፪መን te dicht bij is, en ል፤ መመን ል፤ op een veel te verren afstand zou wijzen. Zie het gebruik van dit woord onder 5°. S. & M. geven in afwijking van het onder 4°. vermelde op: kà-intò, kàdientò, *hier* als MK; in plaats van ል፤ መመን ል፤ daar: kàiejà, kàdiejà, kassà, N. en kaiessà, kadiessà, als MK., verder voor *hierheen* in N. behalve kannaq nog dōnaq, verder kàkanjè, kòanjè, als M. en kàtantò, kàkantò als K. en als NMK koiessa, koassa, *daarheen*, ginds.

Ik heb mij aan de opgaven van DjaN. gehouden en die zooveel mogelijk aan de in mijn bezit zijnde texten getoetst; toch heb ik gemeend die van de HH. S. & M. ook hierbij te moeten vermelden, al ware het slechts om het dialect van Oost-Java te leeren kennen.

Het verschil is niet zoo groot als het lijkt; het bepaalt zich vooreerst tot een gebruik van hetzelfde woord in verschillende taalsoorten, vervolgens tot het gebruik in den Oost-Hoek van *mana-aʒ* *daarheen* in plaats van *mana-aʒ* *daar*, doch ook dit is niet vreemd, daar *man-aʒ* eigenlijk *waarheen* (Mal. ka mana) beteekenissen heeft, die in 't Jav. aan *mana* *waar?* toekomen, terwijl in het Mad. *mana* en *man-aʒ* hetz. M. en K. hebben, — eindelijk in een betrekkelijk klein verschil van plaats bepaling, *mana-aʒ* bv. zou volg. de boven opgegeven plaats duiden op een afstand tusschen *hier* en *daar* in; volg. S. & M. *daar*, en zoo kan ook wel te verklaren zijn het verschil met kakanjè, dat volg. S. & M. bet. *hier heen*.

De aanw. voornw. v. 4°. worden ook gebruikt, waar wij die van 1°. gebruiken, bv. *mana-aʒ* *mana-aʒ* *dit dorp*; *mana-aʒ* *mana-aʒ* *waar men ook in het Jav. zegt* *mana-aʒ* of *mana-aʒ* eig. *deze aanstaande maand*, m. a. w. *de nu aanstaande maand*.

§ 59. *Vragende voornaamwoorden.*

1°. van *voorwerpen* — van *personen* en *zaken* als *adjectief*, van *zaken* ook als *substantief* N. *mana* K. *mana* M. *mana* *wat, wat voor?* — Van *personen* als *substantief* N. *mana* K. *mana* M. *mana* *wie?*

2°. van *hoedanigheid* N. *mana* (ook *mana*) *mana* MK. *mana* *mana* *hoe, hoedanig?*

3°. van *hoeveelheid* N. *mana* K. *mana* *hoeveel?*

4°. van *plaats*: N. *mana* of *mana* M. *mana* of *mana*

dikwijls de titel van den persoon tot wien men spreekt of schrijft, als voornw. gebruikt. — Hoogere titulaturen zijn: *anang* of *anang* of *anang* de hoogste is: *anang* Familiaar tusschen Europeanen en aanzienlijke Madoerezen wordt ook als voornaamwoord *anang* gebruikt.

Een pers. vrw. 3e pers. heeft de Madoerees eigenlijk niet, evenmin als de Javaan, maar hij gebruikt daarvoor wel eens *anang* of *anang* en van aanzienlijken *anang* Toch herhaalt hij liever den naam of de betrekking van den persoon in kwestie, wanneer zulks noodig is; blijkt uit den zin genoeg, wie als 3e persoon bedoeld wordt, dan laat hij het weg.

Voor het reflexief voornaamwoord zich, zich zelf gebruikt de Madoerees *anang* (v. aanzienlijken *anang*) en *anang* of *anang* bv. Raga Pasmî in de Bangsa Tjara wordt gezegd *anang* zich te doorsteken.

Aanm. Doch zooals S. & M. teregt opmerken, waar wij zgn. wederkeerige werkwoorden hebben, volstaat de Madoerees met het eenvoudig werkwoord of op andere wijze bv. *anang* zich kleeden, *anang* zich haasten; *anang* zich naar de *anang* begeven, enz.

§ 62. *Bezittelijke voornaamwoorden.* Bij den 1sten en 2den persoon worden daarvoor de *Persoonlijke voornaamwoorden* gebruikt en als bepaling achter het naamwoord gevoegd, bv. *anang* naar mijn weten; *anang* mijn kennis, mijn wetenschap; *anang* mijn zeggen; *anang* mijn komst; *anang* uw kind; *anang* uw oudere broeder; *anang* dat (genoemde) door u gevraagde.

Doch bij den 1sten pers. N. bedient men zich gewoonlijk van een

voorgevoegd *an* of *an* bv. *an-an-an-an* mijn paard; *an-an-an-an-an* mijn krommesje (Jav. pangot).

Bij het pers. vnw. 2de pers. N. en M., en soms ook in het K. geschiedt deze aanvoeging nog op eene andere wijze, nl. *zóó*, dat eerst achter het zelfst. nw. de uitgang van het bezitt. voornw. 3e pers. wordt gevoegd (waardoor een onbepaalde bezitter wordt aangeduid) en dan daarachter tot nadere bepaling het pers. vnw. 2e pers. bv. *an-an-an-an-an* je huis, *an-an-an-an-an-an* je vrouw, *an-an-an-an-an-an* je naam; *an-an-an-an-an-an-an* uw huis, *an-an-an-an-an-an-an-an* uw land.

Ook bij den 1ste pers. treft men deze wijze van aanhechting aan, bv. *an-an-an-an-an* bij mijn aankomst.

Als bezitt. voornw. van hooggeplaatste personen en Vorsten voor de 2de en 3de persoon komt veel voor het woordje *an-an* het komt zonder eenige verbinding achter het naamwoord te staan, daar waar het in zamenstelling als pers. voornw. gebruikt wordt (zie boven), bv. *an-an-an-an* Zijn of Uw Hoogheids dienaar, *an-an-an-an* Zijn of Uw Hoogheids welbehagen. Toch kunnen daarvoor ook de pers. voornw. gebruikt worden.

§ 63. Als bezitt. voornw. v. d. 3den pers. gebruikt men in het algemeen het aanhechtsel *an* (ook wel *an* of *an-an*) achter woorden die op een medeklinker (behalve de *an*) uitgaan, en *an* achter die, welke op een klinker, *an* of *an* eindigen. In het K. wordt het aanhechtsel *an-an* gebruikt, onverschillig of het woord op een medeklinker, klinker, *an* of *an* eindigt. De eind-medeklinker wordt verdubbeld en ook hier gaat de *an* gaarne in een *an*, de *an* in een *an* over, hetzij beide de medeklinkers, hetzij alleen de pasangan. Voorbeelden zijn: *an-an-an-an-an* je ouderdom, *an-an-an* de wajang; *an-an-an*

het antwoord van (van $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$); *de opbrengst van*; $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *het kleinkind van*; $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *het schitteren van* (v. $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$); $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *de wil van* (v. $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$); $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *de duur van* (v. $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$); $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *het rijstveld* (v. $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$); $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *de grootvader* (v. $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$); $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *de naam van* (v. $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$); $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *het dorp* (v. $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$); $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *het zeggen van* (v. $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$); $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *tot bekooring van* (v. $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$).

Aanm. Uitzonderingen hierop komen wel eens voor; vooral achter de medeklinkers *m* en *an* wordt ook wel *an* aangehecht, bv. $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *naar waarheid v.* $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *de inhoud van v.* $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ — dat achter de *an* wel eens de *an* wordt aangehecht, bewijst $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *zij*, v. $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$.

Voorbeelden v. d. aanhechting v. $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$: $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *afwijking van* (v. $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$); $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *de loka's* (v. $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$); $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *het verkregene* (v. $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$); $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *de hoogte*; $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *de stad*; $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *de kon er van*; $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *de paarden*; $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *het herige van*; $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *de glans van*; $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *het zien er van*; $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *het dak er van*.

Aanm. Van het Krink-aanhechtsel $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ wordt volg. S. & M. in Oost-Java een veel ruiner gebruik gemaakt dan op Madoera, bv. achter voornaamwoorden: $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *wanneer* $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *ik*, $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *ik*, $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *waar?* o. z. v.

De uitgang $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ achter de *an* schijnt aan het dialect van Oost-Java eigen; zoo bij S. & M. $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *je zeggen*; $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *het kleine er van*; $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ *zijn jongere broeder* (het wel deze laatste woorden schrijf ik volg. DjaN. $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$, $\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}\text{an}^{\text{a}}$ enz.

Tot bepaling aan een naamwoord gehecht, beteekent het ons: *er*

van, bijv. *masagj* *de grootte er van* — ook wordt het gebruikt voor ons bepalend lidwoord, indien men spreekt van een voorwerp als bepaald door zijn betrekking tot iets anders, dat men voor den geest heeft, en alleen met dat aanhochtsel aanduidt; als: *hamagjagj* *de weg* (in kwestie); 28, 3. *amamagjagj* *en wat heeft toen de Mevrouw* (nl. aan wie de bediende een boodschap had) *gezegd?* Het wordt ook gebruikt om aan te duiden de betrekking die er bestaat tussehen een zaak en een andere, tot welke men rekent, dat die behoort of er eigen aan is, bijv. 20, 12 v.o. (men kan 's nachts daar niet uitgaan) *amamagjagj* *om de vele tijgers* (die in die bergachtige streek als 't ware thuis behooren). — Maar daarentegen, *amagjagj* *van nacht was er een tijger in mijn hof.*

Als men zich die betrekking niet zoo voorstelt, dan gebruikt men het bezitt. voornw. niet; bijv. *amamagjagj* *door de roovers weggenomen.* Zoo ook niet als men in 't algemeen spreekt, bijv. *wiens werk is het de wegen te herstellen, als er stuk zijn.* *amagjagj*

Ter bepaling van de *soort* dient het aanwijzend voornaamwoord (zie boven). Wil men de betrekking van een voorwerp tot een ander uitdrukken, en noemt men dit, dan zet men achter het eerste voorwerp eerst het bezitt. voornw. 3e persoon, waardoor in het onbepaalde een betrekking tot iets anders wordt aangeduid en dan tot andere bepaling het andere voorwerp (verg. de aanhochting van 't bezitt. voornw. 2o pers.); bijv. *amagjagj* *het huis van het dorpskooft;* *amagjagj* *de naam van mijn kind;* *amagjagj* *wiens kind?*

§ 64. [Het aanhochtsel *am* behoort niet in het Madooreesch te huis.]

§ 65. *a.* Als de bezitt. voorw. verbonden moeten worden met een naamwoord, dat door een ander naamwoord als attriboot bepaald wordt, zoo worden zij met het eerste als het *hoofdwoord* verbonden
bv. *amajapetaen* zoon, *amajapetanaen* zijn zoon.

b. als 2 of meer naamwoorden door hetzelfde bezitt. voorw. bepaald worden, dan wordt het gewoonlijk alleen met het laatste verbonden: *ammasa₂da₂da* de gezondheid en het welzijn van, *qama₂na₂da₂* lengte en breedte.

c. Om uit te drukken, *het mijne, het ware, het zijne*, gebruikt men in 't Mad. het woord *amaj₁ana₁* N. *mas₁ana₁* K. *amaj₁ana₁* K. i. *iemands eigendom*, bijv. *qama₂na₂da₂ amaj₁ana₁ amaj₁ana₁da₂da₂* dat is van mij, en niet van jou.

Het woord *amaj₁ana₁* wordt ook gebruikt bij het bezitt. voorw. als men Kr. Inggil wil spreken, en er van het voorwerp, waarvan sprake is, geen Kr. I. bestaat; bijv. *amaj₁ana₁ - aq₁ a₁ - a₁da₂da₂* Mijne heer's rijtuig.

§ 66. *Hulpwoordje om van een zin een naamwoord te vormen.* — Dit hulpwoord is het aanwijzend-betrokkelijk voornaamw. *qas₁* zie § 60; het wordt geplaatst achter het subjeet.

Het wordt gebruikt waar wij in 't Holl. 't aanw. voorw. *dat* gebruiken, bijv.: 21, 1 v.o. en 22, 1, antwoordt een schrijver aan zijn Heer: *q₁ap₁ aq₁ a₁ - aq₁ana₁ q₁as₁ a₁mas₁ a₁da₂da₂ aq₁ana₁ aq₁ana₁da₂da₂* dat dat dorpschoofd bij mijnheer komt, is om te vragen naar. De reden van het gebruik is deze: Als wij zeggen: *dat dorpschoofd komt bij mijnheer v r a g e n n a a r*, leggen wij door 't accent den nadruk op *vragen naar*. In het Mad. nu heeft men dat gebruik van het accent niet, evenmin als in 't Jav., maar ten einde te doen uitkomen dat de schrijver niet antwoordt: *het dorpschoofd komt* (dat ziet de Mijnheer ook wel) maar

§ 67. *Redewoorden tot uitdrukking van het Perfectum, en van de verledene en toekomstende tijd.*

Tot uitdrukking van het Perfectum dient het woord *an-na* of *na* K. *an-na-na* Md. *an-na-na* of *na-na* dat eigenlijk *afgedaan*, *uitgemaakt* of *volkomen*, *perfect* beteekent, maar waarvan de zin door *eenmaal*, *nu eenmaal*, *al* of *reeds*, of wel, zooals meestal, door een Perfectum of Plusquamperfectum van een verbum uitgedrukt kan worden. De verledene tijd wordt er evenwel nooit door uitgedrukt. Hiertoe gebruikt men, wanneer men geen *bepaalde* verledene tijd zooals *gister* of *eergister* noemt, het bijwoord *an-na* of *an-na* voor langer tijd, en met herhaling voor zeer lang verleden tijd: *an-na-na* of *an-na-na* — en voor korter verleden tijd *an-na* en *an-na*. Voor de toekomstende tijd gebruikt men den Jussiefvorm zie § 52, soms met voorvoeging in Ngoko van *an-na* *zullen*, om iets *toekomstigs* en *an-na* *willen* om iets toekomstigs als een *voornemen* te beteekenen; in 't Krāmā treft men *an-na* aan, en als KI. in de laatste bet. *an-na-na*. In plaats van *an-na* voor een tijd, die spoedig aanstaande is, gebruikt men *an-na* of *an-na*.

§ 68. *Redewoord voor de uitdrukking van een collectief gezegde.*

Het woord *na-na* *gelijk*, *gelijkelijk*, wordt als redewoord vóór een gezegde gebruikt, om uit te drukken, dat men met dat gezegde twee of meer personen of zaken, die men voor den geest heeft, gelijkelijk of gezamentlijk bedoelt. Wij vertalen het meestal eenvoudig door ons meervoud, bijv. *an-na-na-na-na-na* *zijn vrouw en kinderen bleven achter*. Vooral wordt het gebruikt als het onderwerp niet genoemd wordt — *na-na-na-na-na-na* *daarop vertrokken ze of we*.

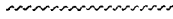
§ 69. *Redewoorden tot uitdrukking van een verwondering.*

1. *an-na* (of *an-na*), zoowel tot uitdrukking van een verrassing

door droeg, was juist iemand, die pas in dienst was gekomen; en bij tegenstelling door maar.

Door het voegwoord *ηανησανη* (verkort *σανη*) wordt het volgende met het voorgaande verbonden *als iets anders* — en vertaald door *en anders, of anders, ook wel, of wel* en dikwijls eenvoudig door *of*.

Het voegwoord *ενηνη* dient om twee gevallen met elkaar te verbinden, zoodat het te vertalen is door: *en het geval is* (of *was* — *en nu is* (of *was*) *het geval*.

Woordvoeging.

Als een bewijs der groote overeenkomst van de Madoeresche woordvoeging met de Javaansche, mogen enkele voorbeelden dienen, ontleend aan de hier achtergevoegde Chrestomathie. *)

Over de bepalingen.

§ 236. Tot de hier behandelde bepalingen kunnen gebragt worden: 21, 4, v.o. *ηανησανη* *ληανη* briefje van of tot permissie; 41, 5, *ηανησανη* *στηανη* stuk of acte door het bestuur gelegaliseerd; 31, 1, v.o. *σανησανη* *ληανη* het districtshoofd van Boendör; *ανησανη* *ληανη* politiekantoor; zie verder Woordvorming, § 51.

Een *zamenstelling*, zooals in het Jav. *ανησανη* *ληανη* een plaats van tijgers, schijnt in het Mad. niet gebruikelijk, ten minste bl. 130, 7, wordt vermeld van het eiland Mandangel dat het is *ανησανη* *ληανη*

*) De cijfers der paragraphen, waarop die voorbeelden betrekking hebben, zijn die van Roorda's beknopte Jav. Gramm. Amsterdam, Johannes Muller, 1874.

voorwerp zonder voorzetsel met het hoofdwoord verbonden; bv. 18, 7 v.o. *դամոնդամաւն* rijk aan geld; 18, 4, *դամոնդաւն աւ* voor hoeveel geef je het? 25, 11, *նիդըզ.... արմըդդաւն աւ* koopen voor 12 gulden; 116, 11, *անդամդմաւն աւ* helpen met gras voor hen (de paarden).

§ 242. Complement van middel of oorzaak, zonder voorzetsel aan het hoofdwoord verbonden, 124, 9 v.o. *դմնդդոնոնդիւնդաւ* en bestreek haar met kopergroen; 132, 1, *արմըդդոն* bemorst met het bloed van; 123, 7 v.o. *դմնդդաւն* bezocht worden met pokken. *դամոնդմաւնդ* metgevoerd door den wind, *դմոնդմաւնդ* gezonden worden door Mevrouw.

§ 243. Eene constructie als hier bedoeld wordt is: 94, 8, *ամաւնդդմնդդմաւնդդմաւնդդմաւնդդմաւնդ* (de kleine man) vecht om of maakt om strijd werk van den regen, die pas gevallen is (eig. het vallen van den regen); ook wordt evenals in het Jav. een zin als: „grootvader in zijn betrekking opgevolgd” vertaald: grootvader zijn betrekking opgevolgd; zoo: 175, 9, *դմնդդմաւնդդմաւնդ*

§ 244. Hierbij behoort een uitdrukking als: 142, 4, *անդմաւնդ* Van de overschietende koopwaren werd er veel in zee geworpen.

§ 245. Met een bepaling van hoeveelheid als: *դմաւնդդմաւնդ* vijftien dagen wordt in het Madoereesch ook te kennen gegeven den tijd waarmêe iets bv. af is. 96, 6 v.o. *ամաւնդդմաւնդ* (de opmeting) is waarschijnlijk niet afgelopen met 15 dagen.

§ 246. De bepaling van plaats waar kan door het voorzetsel *ան* met het hoofdwoord verbonden worden, bv. *ան աւնդմաւնդ* aangaan aan zijn huis of bij hem.

§ 247. *Bijwoordelijke bepalingen* ook zonder voorzetsel: 32, 3, *အက
ကုသုတ္တရာ* naar men zegt, 39, 7, *အကုသုတ္တရာ* bij zijn van huis gaan,
d. i. *toen hij van huis ging*, *အကုသုတ္တရာ* op zijn minst; *အကုသုတ္တရာ*
အကုသုတ္တရာ met schoftijjd.

§ 248. *Bijwoordelijke bepaling als attriboot*: bl. 130, 4, *ဆွေသောဂျ*
ကော့ဂျာက *မိမိရကူကော့ကော့ကော့မိမိကူ* *herten ten getale van 300*
stuks; 124, 14, *ကော့ကော့ကော့ကော့ကော့ကော့ကော့ကော့* *kopergroen ter*
grootte van een boetakop; 128, 9, *ဆီကော့ကော့ကော့ကော့*
ဆီဆီကော့မိမိကော့မိမိကော့ *een vrouw met een gedaante als een*
hemelsche nimf, dikwijls door een relative zinsnêe te vertalen:
130, 6, *ကော့ကော့ကော့ကော့ကော့ကော့ကော့* *honden, die zeer fel*
zijn op herten. Uitdrukkingen evenwel als *met zwarten kop, met witte*
staart vertaalt de Madoerees: *ကော့ဆီကော့ဆီကော့* *ကော့ကော့ကော့ကော့*

§ 249. Niet alleen worden twee woorden, als bv. 57, 11, အသက်
အသက်ကိုကောင်းစွာမိကျ်၊ want met of zonder regt, hij beknort mij
maar, eenvoudig door nevenstelling verbonden; ook twee gezegden
van hetzelfde onderwerp, bv. 136, 3 v.o. ကတတ္ထဌနီရဟေဒါဂ္ဂေါလောကံ
ရာဘေယှာဒု၊ zij greep zijn voeten en kuste ze; 172, 2, ဟူရဝါပျောက်
ရှုံးပါးကာကင်းဆဲကလာပ်ကန်၍၊ daarop nam hij haar op en bragt
haar naar het slaapvertrek; ရာဇဂိုဏ်းညောင်ရမ်းကော်၊ rigtte hij
zich naar de pñdapa en ging zitten; 126, 9, ဒေက္ခန္တာရကော
ရှိသည်၊ hij stond op en greep Raga Pasmī.

Ook waar het ééne het hoofdgezegde, het andere bijge-
zegde is, dat bij ons in den vorm van het deelwoord of door een voor-
zetsel met het hoofdgezegde verbonden wordt: 139, 3 v.o. ἡμᾶς ζητοῦσαν
τὴν ἀνδρῆν τὴν τοιαύτην καὶ εὗραν τὴν ἀνδρῆν ἐκείνην καὶ αὐτήν (eig. gezocht
wordende) ik heb haar gezocht in het geheele huis en op het geheele erf,
maar zij was er niet.

De eigenaardige constructie achter *an a la* willen, voornemens zijn, heeft men in het Mad. ook; bv. 66, 3. *an an a la an a la* want hij wilde dien (den hoofddoek) dragen, eig. die (hoofddoek) wilde door hem gedragen worden; 97, ond., *an a la an a la an a la an a la an a la* die vischvijver verlangt gemaakt te worden tot een zoutpan d. i. van dien vischvijver verlangt men een zoutpan te maken.

Ook in het Mad. gebruikt men *an a la* kunnen evenals in het Jav. *an a la* bv. 29, 7, v. e. geweer, *an a la an a la an a la an a la an a la* het kan afgaan 12 keer in de minuut voor: men kan het afschieten 12 keer in de minuut.

§ 250. Evenzoo, als met het tweede gezegde iets gezegd wordt niet van hetzelfde onderwerp als in het eerste, maar van een ander in het eerste gezegde genoemd voorwerp; bv. 142, 2, *an a la an a la an a la an a la an a la* daarop pakte hij zijn koopwaren bij elkaar en bragt ze naar het schip.

§ 251. Ook wel twee zinnen, waarvan de ééne een hoofdzin, en de andere een bijzin is, bv. 129, 10 v.o. *an a la an a la an a la an a la an a la* (gij hebt afgesproken) als *Bangsa Tjara* dood was en ik zijne vrouw niet kreeg tot gemalin, dat gij dan met den dood door mij zoudt gestraft worden.

Over de zamenstelling van een zin.

§ 252. Voor het hoofdwoord van een gezegde bestaat geen bijzondere door grammatische vorm onderscheidene soort van woorden. Is het een bijwoord, dan krijgt het in een jussief gezegde evengood den jussiefvorm als anders het verbum of zegwoord of werkwoord; of bv. het voornaamwoord, zooals bl. 126, 14, *an a la an a la an a la an a la an a la*

မာရ်ဂျာမာဂ်မာကမာ် als gij geen medelijden met mij hebt, wie zal het dan hebben (eig. wie zal medelijden met mij hebben, zoo gij het niet zijt?); 129, 1, မာမာမာမာမာမာမာ် je moet het spoedig doen, omdat de nadruk op မာမာ် valt — was မာမာမာ် het voornaamste woord, zoo zou het မာမာမာ် zijn.

§ 254. Het voornaamste woord v. e. zin gaat vooraf; zoo bv. 21, 5, het object: မာမာမာမာမာမာမာ် breng mij in dienst.

§ 255. Evenmin als er een bepaalde woordvorm is voor het zegwoord (het *verbum*), heeft men een hulpwoord zooals het Holl. *zijn* noodig om in een gezegde een hoedanigheid of hoeveelheid aan een onderwerp toe te schrijven; zoo zegt men bv. 15, 8, မာမာမာမာ် မာမာ် မာမာ် မာမာ် je kinderen (zijn) hoeveel? voor hoeveel kinderen heb je? 8a, 14 v.o. မာမာမာမာမာမာမာ် ik (ben) ziek; 122, 11 v.o. မာမာမာမာမာမာမာ် en zijn onderdanen (waren) vele voor hij had veel onderdanen; 15, 6, မာမာမာမာမာမာမာ် မာမာ် မာမာ် မာမာ် deze vrouw van je (is) de dochter van wie? Verder komt in het gezegde te staan het woord waarop de nadruk valt, dus: မာမာမာမာမာမာ် မာမာ် zijn loopen (was) alsof hij afgemat was, niet zooals in het Holl. hij liep enz., want men wil niet zeggen, dat hij liep, maar hoe hij liep; vrg. nog: မာမာမာမာမာမာမာ် မာမာ် မာမာ် မာမာ် မာမာ် မာမာ် မာမာ် မာမာ် eig. het zijn van den djoeragan in de hoofdplaats Palembang (was) geen 3 dagen; voor de djoeragan was geen 3 dagen in de hoofdplaats P. zie ook Ib. r. 15; zoo is ook te verklaren de gewoonte om te gebruiken de uitdrukking မာမာမာမာ် မာမာ် zijn zeggen (was) en dan volgen de uitgesproken worden, niet မာမာမာမာ် hij zei enz. omdat men niet wil zeggen, dat hij iets zei, maar wat hij zei. (zie § 66.)

§ 256. Het voornaamste woord krijgt de eerste plaats in een zin; zoo, dikwijls het gezegde vóór het onderwerp, bv. 124, 9 v.o. မာ

အကဲကဲအကဲအကဲ၊ *Rada Pasma viel flauw*, 130, 10, အကဲအကဲအကဲ
အကဲအကဲ, onmiddellijk daarop ging de patik huiswaarts.

Zoo vooral bij vergelijking het woord dat den comparatief of superlatief uitdrukt, bv. 18, 11, အကဲအကဲအကဲအကဲအကဲ *de mijne* (mijn koo) *is grooter*.

§ 257. De *vragende voornaamwoorden* behoeven niet vóóraan geplaatst, bv. 8b, 6 v.o. အကဲအကဲအကဲအကဲအကဲ *hoeveel inwoners heeft dat dorp?*

§ 258. Gelijk voor den nadruk het gezegde (zie § 256), zoo kan ook iedere bepaling van het gezegde voorafgaan, bv. 127, 14 v.o. အကဲအကဲအကဲအကဲအကဲ *ga hem nu dadelijk achterna!*

§ 262. Tot de hier bedoelde constructie kan gerekend worden die op bl. 141, 1, v.o. အကဲအကဲအကဲအကဲအကဲ *daar de djoeragan zijn koopgoederen reeds alle verkocht waren*; minder eenvoudig is 83, 10 v.o. အကဲအကဲအကဲအကဲအကဲ *wat betreft mij, dat mijn komst verwacht wordt, die kan ik nog niet bepalen*; zie nog een derg. voorbeeld volg. § en § 264.

§ 263. In plaats van een accent, om een woord met nadruk te doen uitkomen, dient de plaatsing vóóraan (zie § 256; nog een ander hulpmiddel biedt aan o. a. § 66 en 255); of ook aan het einde van een zin, omdat het laatste woord altijd eenigzins langzamer wordt uitgesproken en dus meer uitkomt. Dubbelden nadruk bereikt men door die twee voorwaarden te verbinden; door middel

1°. van အကဲအကဲအကဲအကဲအကဲ *als*, bv. 83, 9 v.o. အကဲအကဲအကဲအကဲအကဲ *als het uwe oudere zuster (is) d. i. uw oudere zuster op die haar komst ten uwent kunt gij rekenen*; 36, 3, အကဲအကဲအကဲအကဲအကဲ *als het uwe oudere zuster (is) d. i. uw oudere zuster op die haar komst ten uwent kunt gij rekenen*;

Ja mijnheer, als het zijn van dezelfde
 natie als U, (maar) als het zijn menschen van mijn natie,
 of voor menschen van mijn natie, niet (of neen). 20, 11, *Ja*
 als het nacht is geworden d. i.
 des nachts, kan hij niet uitgaan.

2°. het woord *Ja* ter zake van, wat betreft, zie het voorbeeld
 § 262, *Ja* wat mij betreft.

§ 264. Een dergelijke functie, namelijk om nadruk te leggen, heeft
Ja bl. 91, 9, *Ja* hij nu die het (erf) verkooft
 heeft, of wat den verkooper betreft, ja het is waar, hij heeft
 het geërfd van zijn ouders.